

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ภาษาจีนกลาง ตามทักษะการเรียนรู้ใน
ศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต
สาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

The Factors that Affect in Using Mandarin Chinese
Based on the 21st Century Learning Skills of the
Fourth-year Students from the Bachelor of Arts
Program in Chinese Language,
Chiang Rai Rajabhat University

دنۇڤونگ شىۋىنۋىلايپور*¹ ฅนตยา สิงห์สุตติน² เสาวคนธ์ จันตะมาต³

Danuphong Cheewinwilaiporn*¹ Nattaya Singsutin² Saowakon chantamat³

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ภาษาจีนกลางตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และเพื่อศึกษาระดับการใช้ภาษาจีนกลางตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 118 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลวิจัยพบว่า

* Corresponding author, e-mail: cheewinwilaiporn@hotmail.com

¹ อาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

¹ Lecturer, Faculty of Humanities, Chiang Rai Rajabhat University

² อาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

² Lecturer, Faculty of Education, Chiang Rai Rajabhat University

³ อาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

³ Lecturer, Faculty of Education, Chiang Rai Rajabhat University

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาจีนกลางมีภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$, S.D. = 0.81) เมื่อพิจารณาแบบรายด้านพบว่าด้านตัวครูผู้สอนอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือด้านสถาบันศึกษา และด้านผู้เรียนตามลำดับ

2. ระดับความสามารถในการใช้ภาษาจีนกลางของผู้ตอบแบบสอบถามมีภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$, S.D. = 0.57) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการสื่อสารมีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือด้านความคิดสร้างสรรค์ และด้านการอ่านตามลำดับ

คำสำคัญ: ภาษาจีนกลาง ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 การใช้ภาษาจีน

Abstract

The purposes of this study were to investigate the factors that affect students' using Mandarin Chinese according to the 21st century learning skills; and to explore the levels of students' in using Mandarin Chinese according to the 21st century learning skills. The research populations were 118 fourth-year students from the Bachelor of Arts Program in Chinese Language at Chiang Rai Rajabhat University. Data were collected by a set of questionnaires. The descriptive statistics were used to analyze the data for frequency, percentage, mean (\bar{X}) and standard deviation (S.D.).

1. The overall factors that affect students' in using Mandarin Chinese were at the high level ($\bar{X} = 3.68$, S.D. = 0.81). When consider each factor, it was found that the most factors that affect students' in

using Mandarin Chinese were the teachers, educational institute, and learners respectively.

2. the levels of students' in using Mandarin Chinese according to the 21st century learning skills using the Mandarin Chinese were at the moderate level ($\bar{X} = 3.39$, S.D. = 0.57). When consider their aspect in using Mandarin Chinese, it was found that the high level of students' in using Mandarin Chinese were ranged from communication, creativity and reading respectively.

Keywords: Mandarin Chinese 21st century learning skills Using Mandarin Chinese

บทนำ

ประเทศจีนเป็นประเทศที่มีอิทธิพลทางด้านเศรษฐกิจในเวทีโลกอย่างมากจากการที่ประเทศจีนพัฒนาประเทศทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี การแพทย์ การคมนาคม การเกษตร ฯลฯ ทั้งนี้ในปีพ.ศ.2556 ประธานาธิบดีจีน สีจิ้นผิง (Xi Jinping) ได้นำแผนพัฒนายุทธศาสตร์ชาติขึ้น โดยใช้ยุทธศาสตร์การค้าในอดีต “เส้นทางสายไหม” (Silk Road) มาพัฒนาต่อยอดจนกลายเป็นเส้นทางสายไหมใหม่ (New Silk Road Economic Belt and New Maritime Silk Road) หรือเรียกอีกชื่อว่า “หนึ่งแถบหนึ่งเส้นทาง” (One Belt One Road) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเชื่อมโยงเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ ในทวีปเอเชีย ยุโรปและแอฟริกาเข้าด้วยกัน ดังนั้นประเทศต่าง ๆ จึงต้องการเชื่อมความสัมพันธ์กับประเทศจีน โดยเฉพาะในประเด็นการค้าและเศรษฐกิจ เพราะฉะนั้นการเรียนภาษาจีนกลางจึงเป็นหนทางหนึ่งเพื่อเข้าถึง

และติดต่อสื่อสารกับประเทศจีนได้ จึงมีผู้คนทั่วโลกสนใจศึกษาเรียนรู้ภาษาจีนกลาง และวัฒนธรรมจีนอีกด้วย ภาษาจีนกลางจึงกลายเป็นภาษาหนึ่งที่มีคนใช้มากที่สุดในโลก (Niall McCarthy, 2019)

ประเทศไทยกับประเทศจีนมีความสัมพันธ์กันมาตั้งแต่ในอดีต โดยเฉพาะความสัมพันธ์ทางการค้า มีชาวจีนจำนวนมากเข้ามาทำการค้าขาย ตลอดจนเป็นแรงงานเพื่อขับเคลื่อนและพัฒนาประเทศ ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาภาษาจีนกลางจึงกลายเป็นภาษาหนึ่งที่มีความสำคัญในสังคมไทยนอกเหนือจากภาษาจีน ดังนั้น (กรมวิชาการ, 2544) กระทรวงการศึกษาธิการจึงได้บรรจุภาษาจีนกลางไว้ในหลักสูตร ภายหลังไม่กี่ปีภาษาจีนกลางกลายเป็นภาษาที่มีคนต้องการศึกษาเป็นจำนวนมาก จนทำให้ขาดแคลนครูผู้สอนภาษาจีนกลาง ทั้งนี้กระทรวงศึกษาธิการไทยกับกระทรวงศึกษาธิการจีน สำนักงานฮันบัน (HANBAN) และสถาบันขงจื่อ ได้ทำความร่วมมือ MOU ด้านการศึกษาด้วยกัน และคอยช่วยเหลือสนับสนุนกระทรวงศึกษาธิการ ทั้งด้านการเรียนการสอน และอุปกรณ์การเรียนให้กับไทยตลอดมา ต่อมา ศูนย์การศึกษาทางไกลสถาบันขงจื่อ (สาธารณรัฐประชาชนจีน) และศูนย์สอบวัดระดับความรู้ภาษาจีนกลางในอาเซียน (ประเทศไทย) กับสถาบัน 5 แห่งในประเทศไทย ได้ลงนามความร่วมมือใน “โครงการยกระดับสมรรถนะนักศึกษา บุคลากรทางการศึกษา และกำลังแรงงานในพื้นที่ ให้เป็นเลิศด้านภาษาจีนกลาง และการศึกษาทางไกลสู่การพัฒนาวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางสากล” ในวันที่ 17 ธันวาคม 2561 เพื่อเพิ่มศักยภาพการเรียนการสอนภาษาจีนกลางของไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2561) ซึ่งจะช่วยพัฒนาคนไทยได้เรียนรู้ภาษาจีนกลางและเพิ่มศักยภาพโอกาสในการแข่งขันในเวทีสากลต่าง ๆ ทั้งทางด้านการตลาด การติดต่อสื่อสาร และการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ เป็นต้น

การเตรียมความพร้อมด้านภาษาจีนเป็นกระแสหนึ่งทางการศึกษาที่กำลังได้รับความสนใจและต้องการการพัฒนาให้สอดคล้องกับนโยบายของภาครัฐ ในการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพต่อตลาดแรงงานของไทยให้สามารถก้าวไปสู่ตลาดแรงงานในระดับอาเซียนและระดับโลก โดยนำเสนอสภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในปัจจุบันที่ยังพบข้อจำกัดในระดับต่าง ๆ ของระบบการศึกษา เพื่อกระตุ้นเตือนให้ทุกภาคส่วนให้ความสนใจและมีบทบาทในการพัฒนาคนในด้านภาษาจีน ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน อันจะช่วยให้เกิดการพัฒนาด้านการเมืองเศรษฐกิจ และสังคม ในระดับประเทศต่อไป (กัลปพฤกษ์โชคศิริ โชคดีมีสุข, 2558) ซึ่งการใช้ภาษาจีนต้องอาศัยการฝึกทักษะด้านต่าง ๆ โดยผ่านการฝึกฝนเพื่อให้มีการพัฒนาในการศึกษาภาษาจีนนั้นต้องอาศัยทักษะทั้งสี่ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนซึ่ง (ปัญญา วรรณชัย, 2553) ได้กล่าวว่าทักษะภาษาจีนควรเริ่มจากทักษะการฟังไปสู่การพูด การอ่าน และการเขียนตามลำดับ โดยทักษะการฟัง และการพูดถือเป็นจุดสำคัญของการสื่อสาร และเมื่อสองทักษะนี้มีการพัฒนาแล้ว ทักษะอื่น ๆ ก็จะมีการพัฒนาตามมาด้วยเช่นกัน แต่โดยหลักการแล้วทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนควรจะเรียนรู้ควบคู่กันไปทั้งสี่ทักษะ เพื่อเป็นการปูพื้นฐานทางด้านภาษาที่ครบถ้วนสมบูรณ์อันจะนำไปสู่การเรียนรู้ในขั้นที่สูงขึ้นต่อไป

การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 คือการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์และมีส่วนร่วมในการเรียน การส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อรู้ (Learning to Know) เน้นองค์ความรู้ การเรียนรู้เพื่อปฏิบัติจริง (Learning to Do) เน้นการพัฒนาทักษะ พัฒนาสมรรถนะ และศักยภาพตนเอง การเรียนรู้เพื่อชีวิต (Learning to Be) สามารถนำความรู้ไปประยุกต์เพื่อให้เกิดทักษะ ความเชี่ยวชาญและสมรรถนะที่เกิดกับตัวผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้การเรียนการสอนนั้นมีประสิทธิภาพมากขึ้นนั้น ครูผู้สอนต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้

ทักษะ กระบวนการ มีความสามารถ และมีเทคนิค วิธีการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง และผู้อื่นได้อย่างสอดคล้องและเหมาะสม

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้เล็งเห็นความสำคัญดังกล่าว จึงมีความสนใจในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ภาษาจีนกลาง ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เพื่อศึกษาปัจจัยและระดับการใช้ภาษาจีนกลาง ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ตลอดจนเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนภาษาจีนกลางของนักศึกษาให้มีคุณภาพตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ภาษาจีนกลาง ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
2. เพื่อศึกษาระดับการใช้ภาษาจีนกลาง ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

นักศึกษาชั้นปีที่ 4 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 118 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ

แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ภาษาจีนกลางและระดับการใช้ภาษาจีนตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

โดยมีขั้นตอนในการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ภาษาจีนกลางและระดับการใช้ภาษาจีน ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
2. ออกแบบโครงสร้างของแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาจีนกลางและระดับความสามารถการใช้ภาษาจีน ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยประกอบด้วยปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านผู้สอน ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสถาบันการศึกษา
3. สร้างแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ภาษาจีนกลางและระดับการใช้ภาษาจีน ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ให้เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผู้เรียนที่ใช้ในการประเมินหรือพิจารณาตนเองจากกิจกรรมทักษะต่าง ๆ และกำหนดน้ำหนักคะแนนตัวเลือกในแต่ละระดับความคิดเห็นไว้ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

ระดับคุณภาพเกณฑ์การแปลความหมาย

ได้ค่าคะแนน 5 เห็นด้วยระดับมากที่สุด

ได้ค่าคะแนน 4 เห็นด้วยระดับมาก

ได้ค่าคะแนน 3 เห็นด้วยระดับปานกลาง

ได้ค่าคะแนน 2 เห็นด้วยระดับน้อย

ได้ค่าคะแนน 1 เห็นด้วยระดับน้อยที่สุด

จากนั้นนำค่าคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยแล้วแปลความหมายของค่าคะแนนตามเกณฑ์การประเมินจากการหาค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ยความหมาย

4.51 - 5.00 เห็นด้วยระดับมากที่สุด

3.51 - 4.50 เห็นด้วยระดับมาก

2.51 - 3.50 เห็นด้วยระดับปานกลาง

1.51 - 2.50 เห็นด้วยระดับน้อย

0 - 1.50 เห็นด้วยระดับน้อยที่สุด

4. นำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ภาษาจีนกลางและระดับการใช้ภาษาจีน ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเชิงเนื้อหาของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา

5. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองกับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มประชากร เพื่อวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม

6. นำแบบสอบถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบอีกครั้ง

7. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากร โดยให้ประชากรทำแบบสอบถาม จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ภาษาจีนตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. วิเคราะห์ระดับการใช้ภาษาจีนกลาง โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ภาษาจีนกลางตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และเพื่อศึกษาระดับการใช้ภาษาจีนกลางตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากร เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำนวน 118 คน เป็นเพศหญิง มีจำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 82.20 เพศชาย มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 17.80 ระยะเวลาในการเรียนภาษาจีนของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เรียนภาษาจีนมาแล้ว 3 ปี จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 54.24 นักศึกษาส่วนใหญ่ได้ผ่านการสอบวัดระดับภาษาจีนระดับ 4 (HSK4) จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 46.61

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ภาษาจีนกลางตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ได้ผลดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ภาษาจีนกลาง ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ภาษาจีนกลาง	\bar{X}	S.D.
ด้านผู้เรียน	3.84	0.68
ด้านผู้สอน	4.20	0.70
ด้านครอบครัว	2.74	1.16
ด้านสถาบันศึกษา	3.96	0.70
เฉลี่ย	3.68	0.81

จากตาราง 1 พบว่า ปัจจัยทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านครอบครัว และด้านสถาบันศึกษา โดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 ซึ่งอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านผู้สอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 รองลงมาคือด้านสถาบันศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 และด้านผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาระดับการใช้ภาษาจีนกลาง ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ได้ผลตามตารางต่อไปนี้

ตาราง 2 ผลการศึกษาระดับการใช้ภาษาจีนกลาง ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ภาพรวมระดับการใช้ภาษาจีนกลาง	\bar{X}	S.D.
ด้านการคิดวิเคราะห์	3.32	0.68
ด้านการสื่อสาร	3.57	0.57
ด้านความคิดสร้างสรรค์	3.40	0.61
ด้านการอ่าน	3.35	0.51
ด้านการเขียน	3.29	0.47
เฉลี่ย	3.39	0.57

พบว่า ทักษะทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ด้านการคิดวิเคราะห์ ด้านการสื่อสาร ด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านการอ่าน ด้านการเขียน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 รองลงมาคือด้านความคิดสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 และด้านการอ่าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 ตามลำดับ

สรุปและอภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ทำให้เห็นว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ภาษาจีนกลาง ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ นั้นมีอยู่ด้วยกัน 4 ปัจจัย ได้แก่ปัจจัยด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านครอบครัว ด้านสถาบันศึกษา และโดยภาพรวมของทั้ง 4 ปัจจัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของจิรากุล พิพัฒน์ตันติศักดิ์

(2548) ทศศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ พบปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษทั้ง 4 ปัจจัยเหมือนกัน ได้แก่ ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ปัจจัยด้านตัวครูผู้สอน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน อยู่ในระดับปานกลาง

อย่างไรก็ดีเมื่อจำแนกรายด้านพบว่า ปัจจัยสนับสนุนที่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาจีนกลางมากที่สุดคือ ปัจจัยด้านผู้สอน ด้านสถาบันการศึกษา ด้านผู้เรียน และด้านครอบครัวตามลำดับ ทั้งนี้เพราะบทบาทของครูผู้สอนนั้น เป็นตัวแปรที่สำคัญอย่างหนึ่งในการจัดการเรียนการสอน ที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้ด้วยตัวเอง และจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Jakobovits (1971) ที่ได้ศึกษาปัจจัยในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง สรุปได้ว่าปัจจัยที่ทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพนั้นคือมีปัจจัยทางการสอนอันประกอบด้วยคุณภาพการสอนของครู ความรู้ความสามารถทางภาษา และเทคนิคการสอนของครู โอกาสทางการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งหมายรวมทั้งเวลาที่ใช้เรียนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เกณฑ์การประเมินผล ซึ่งอาจจะประเมินได้จากแบบสอบถามวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย ธนวัฒน์ อรุณสุขสว่าง และนรินทร์ สังข์รักษา (2557) ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานครเขต 2 เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจากการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ปัจจัยด้านตัวครูผู้สอน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ระดับการใช้ภาษาอังกฤษตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความคิดสร้างสรรค์ รองลงมาคือ ด้านการคิดวิเคราะห์ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการเขียน

ในส่วนของการใช้ภาษาจีนกลาง ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงรายนั้น ผลการศึกษาพบว่า ระดับการใช้ภาษาจีนกลางของนักศึกษาในด้านการคิด วิเคราะห์ ด้านการสื่อสาร ด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านการอ่าน และด้านการเขียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เพราะนักศึกษามีความรู้พื้นฐานทางภาษาจีนไม่ดีพอ ประกอบกับความยากของภาษาจีน ทำให้นักศึกษามีความกังวลและไม่มั่นใจที่จะใช้ ภาษาจีน ซึ่งเป็นอุปสรรคที่สำคัญของการเรียนรู้

เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ระดับการใช้ภาษาจีนกลางของนักศึกษามีค่าเฉลี่ย มากที่สุด คือ ด้านการสื่อสาร ทั้งนี้เพราะทักษะการสื่อสารเป็นทักษะของการฟังและการพูด เป็นทักษะแรกของการเรียนภาษา เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาทักษะอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้อง กับดวงเดือน แสงชัย (2533, อ้างถึงใน ชิตชล ยานารมย์, 2556) ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนาทักษะทางภาษาโดยเริ่มจากการฟัง การพูดก่อน โดยยึดหลักลำดับทางภาษา ตามธรรมชาติ ครูจะเป็นเสมือนแม่แบบของภาษาและศูนย์กลางของชั้นเรียน บทสนทนา เปรียบเสมือนตัวบทเรียนที่ฝึกให้เรียนรู้ภาษาทางโครงสร้างไวยากรณ์และเสียงสูงต่ำ และกิจกรรมเสริมก็เป็นเสมือนแบบฝึกให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมที่ใช้ความรู้ที่เรียนมาจาก ครูและบทสนทนาเบื้องต้น ดังนั้นทักษะการฟังเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดที่ช่วยเรื่อง การสื่อสาร ที่จะนำไปสู่ทักษะขั้นต่อ ๆ ไป คือ การพูด การอ่าน และการเขียน

ด้านการเขียน ระดับการใช้ภาษาจีนกลางของนักศึกษามีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ทั้งนี้เพราะทักษะการเขียนเป็นทักษะขั้นสุดท้ายและมีความสลับซับซ้อน เนื่องจาก ตัวอักษรจีนมีจำนวนมหาศาล และมีอักษรจีนจำนวนไม่น้อยที่มีลักษณะคล้ายคล้ายกัน จึงถือเป็นเรื่องยากในการจดจำ เพราะลักษณะต่างกันแค่เพียงจุดเดียวหรือขีดเดียว ความหมายก็ต่างกันอย่างสิ้นเชิงที่ ต้องใช้เวลาสั่งสมความรู้ทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่าน และนำมาถ่ายทอดในรูปแบบของการเขียน ซึ่งส่งผลให้ระดับความสามารถ

ในการใช้ภาษาจีนกลางของนักศึกษามีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ (รังสรรค์ จันต๊ะ, 2541) ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า การเขียนเป็นกระบวนการใช้ภาษาในภาคแสดงออก ซึ่งต้องสั่งสมความรู้และความคิดมาเรียบเรียงเป็นเรื่องราวให้ผู้อื่นเข้าใจได้เป็นทักษะ ขั้นสุดท้ายที่ยากและซับซ้อนที่สุดในกระบวนการสื่อสารทางภาษา

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ควรนำผลการวิจัยที่ได้ไปพัฒนา กำหนดนโยบายการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาจีน) เพื่อพัฒนาศักยภาพของ นักศึกษา ให้มีทักษะตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
2. จากผลการวิจัยพบว่า ระดับการใช้ภาษาจีนตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษ ที่ 21 ของนักศึกษา เมื่อจำแนกรายด้าน พบว่า นักศึกษามีความสามารถด้านการเขียน ค่อนข้างต่ำ ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนของทางหลักสูตรควรเน้นในเรื่องของการเขียน ภาษาจีน เพื่อให้ให้นักศึกษามีทักษะการเขียนตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการเตรียมความพร้อมด้าน ภาษาจีนของนักศึกษา เพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน
2. ควรมีการศึกษาเรื่องแนวทางการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการพัฒนา ความสามารถด้านการใช้ภาษาจีนของนักศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ ตลาดแรงงาน
3. ควรมีการศึกษาเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ในการส่งเสริมความสามารถใน การใช้ภาษาจีนของนักศึกษา เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาจีน

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2544). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544** (พิมพ์ครั้งที่ 3). กระทรวงศึกษาธิการ.
- กัลปพฤกษ์โชคสิริ โชคดีมีสุข. (2558). การเตรียมความพร้อมด้านภาษาจีนในการก้าวเข้าสู่ประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน. *วารสาร มจร. วิชาการ*, 19(37), 153-161.
- จิรากุล พิพัฒน์ตันติศักดิ์. (2548). การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดบุรีรัมย์ [วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชิตชล ยานารมย์. (2556). การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โดยใช้ภาพยนตร์ต่างประเทศ. [เอกสารที่ไม่ได้ตีพิมพ์]. กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ, โรงเรียนเตรียมบัณฑิตพิชชาลัย.
- ดวงเดือน แสงชัย. (2533). การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 1). โอ เอส พริ้นติ้ง เฮ้าส์.
- ธนวัฒน์ อรุณสุขสว่าง และ นรินทร์ สังข์รักษา. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชากรอาเซียน. *Veridian E –Journal Silpakorn University*, 8(2), 493 -505.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น** (พิมพ์ครั้งที่ 7). สุวีริยาสาส์น.
- ปัญญา วรรณชัย. (2553). ความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยรูปแบบการสอนแบบทางตรง. [วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- รังสรรค์ จันต๊ะ (2541). **เอกสารประกอบการสอนวิชา ศท130 [เอกสารไม่ได้ตีพิมพ์]**.
คณะธุรกิจการเกษตร, มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2561, 17 ธันวาคม). **ยกระดับสมรรถนะภาษาจีน**. ศูนย์
เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.
<https://www.moe.go.th/ยกระดับสมรรถนะภาษาจีน/15231>.
- Jakobovits, Leon A. (1971). **Foreign language learning. A
psycholinguistic analysis of the issues**. Newbury House.
- Niall McCarthy. (2019, February 21). **Two Worlds: Languages IRL and
Online**. Statista. [https://www.statista.com/chart/14900/two-
worlds-languages-irl-and-online/](https://www.statista.com/chart/14900/two-worlds-languages-irl-and-online/).